Na honderd jaren

Het is geen toeval, dat het honderdjarig bestaan van ons blad „Avicultura" en het eeuwfeest van de Koninklijke Nederlandse Vereniging „Avicultura" in hetzelfde jaar vallen. Het was namelijk deze vereniging, die de aanleiding was tot het uitgeven van „Avicultura". Deze organisatie wenste een eigen blad te bezitten en om dit te bereiken stelde het toenmalig bestuur zich in verbinding met de heer W. van Gorcum, uitgever van het blad „Floralia", woonachtig te Assen. Hieruit vloeide voort, dat van die tijd af het bijvoegsel „Avicultura" van dit blad officieel orgaan van de vereniging „Avicultura" zou zijn.

Het laat zich begrijpen, dat ondergetekende ten tijde van het ontstaan van „Avicultura" nog geboren moest worden en een groot gedeelte van hetgeen volgt hebben we dan ook uit de overlevering en „van horen zeggen". „Slechts" de laatste halve eeuw hebben we bewust en van nabij meegemaakt, waarvan een zeer groot aantal jaren als vaste medewerker.

Wanneer we de eerste jaren van het blad bespreken, dan dienen we vooral stil te staan bij de beide mannen, die het oorspronkelijk tijdschrift gesticht hebben, namelijk de heer W. van Gorcum, uitgever en de heer A. G. G. Sutherland Rooyaards, de eerste hoofdredacteur. Spoedig na het ontstaan van het blad overleed de heer Van Gorcum, maar gelukkig zette zijn weduwe het werk van haar overleden echtgenoot voort, enige jaren later gesteund door haar drie zoons.

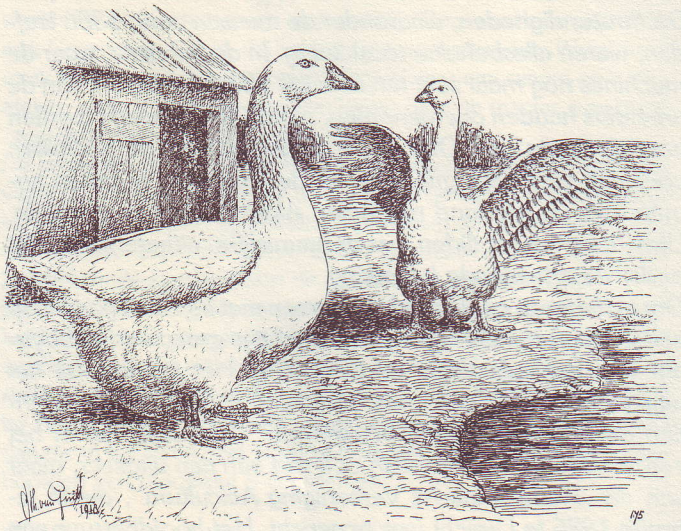

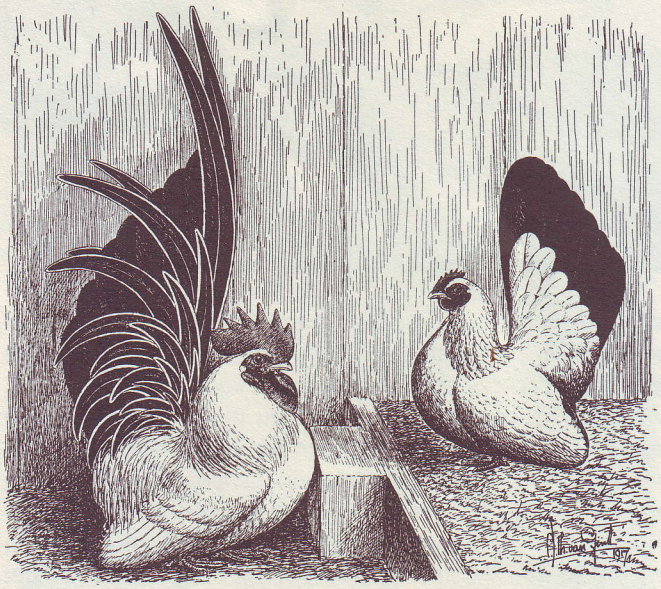

In het jaar 1892 werd de hoofdredactie in handen gelegd van de heer J. H. Beekman Bzn. en hij was het, die deze taak waarnam tot einde 1920. In die tijd verschenen ook enige boeken en meerdere artikelen van zijn hand, welke zeer lezenswaardig waren en van vakmanschap getuigden. Toen de heer Beekman zijn functie beëindigde werd hij benoemd tot ere-hoofdredacteur, een ere-functie die we nadien in geen enkel ander blad meer zijn tegengekomen.

Ongetwijfeld zal een groot aantal van de tegenwoordige lezers zich nog de legendarische keurmeester, publicist, tekenaar en pluimveeschilder, de heer C. S. Th. van Gink, herinneren. Nimmer hadden we een grotere figuur op dit gebied. In het journalistieke werk geschoold en verder als kunstenaar opgeleid in Amerika keerde deze toen eenentwintigjarige vanuit de Nieuwe Wereld terug in ons land en hij mocht het genoegen smaken prompt als hoofdredacteur van ons blad aangezocht te worden. Van Gink had overigens vanaf de andere kant van de oceaan reeds zijn medewerking aan het blad gegeven. Onder zijn leiding kwam het blad tot grote bloei. Hoe groot de oplaag toen was weten we niet, maar het blad werd in vele Nederlandse huisgezinnen, die kippen, sierduiven en konijnen hielden, gelezen. In het jaar 1926, dus veertig jaar na het ontstaan, werd zelfs overgegaan tot een verschijningsfrequentie van tweemaal per week. (Wat een weelde.) Midden in het jaar 1928 werd het blad overgenomen door de Uitgeverij C. Misset te Doetinchem, waar het zou blijven tot einde 1985. De heer Van Gink legde het hoofdredacteurschap neer, maar bleef wel als vaste medewerker aan het tijdschrift verbonden. Bij de nieuwe uitgever werd de functie van hoofdredacteur achtereenvolgens in handen gelegd van de heren Mr. B. van Veen, Mr. Lantermans, D. J. Wiltink en van de tegenwoordige hoofdredacteur Joh. C. Wijnroks. Toch is het bestaan van „Avicultura" in de loop der jaren niet altijd over rozen gegaan. Zoals op ieder ander terrein gebruikelijk kreeg ons liefhebberijtijdschrift nogal wat concurrentie van andere, nieuw in het leven geroepen bladen te verduren. In de laatste eeuw kenden we bijvoorbeeld „Kleinveeteelt", „Kleinveepost", „Kleinveewereld", „Sportfokkerij", „Pels en Pluim", „De Sierduif", een uitgave van de N.B.S., bladen, die vaak gekoppeld waren aan afgescheiden organi-

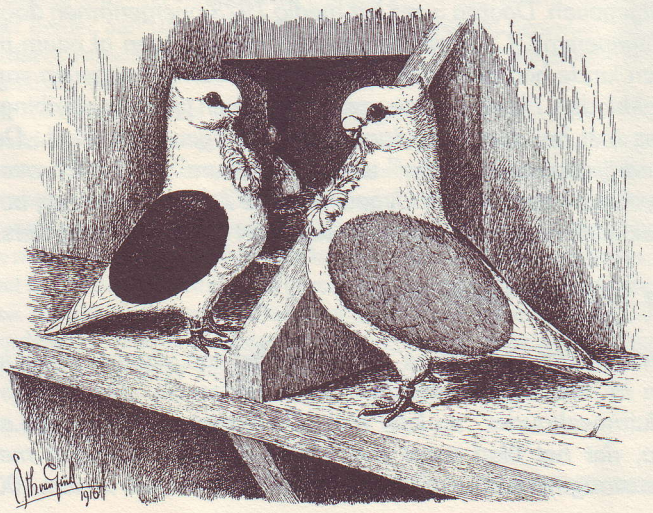

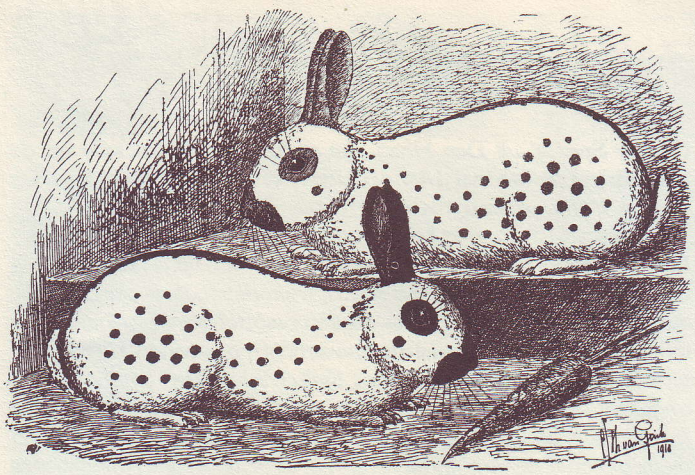

saties, zoals bijvoorbeeld vlak voor de laatste Wereldoorlog ,,De Nederlandse Bond van Kleindierenteelt'', die naast de toenmalige Raad van Beheer een bestaan had. Evenals in het kerkelijk en politiek leven in ons land kwamen er steeds weer afgescheiden groeperingen, die een eigen organisatie oprichtten, derhalve een oude, oer-Nederlandse traditie. De laatste afscheiding beleefden we in het jaar 1951. Veelal kleine verschillen van opvattingen lagen hieraan ten grondslag. Gelukkig heeft men in 1971 ingezien, dat in één front beter de idealen te bereiken zouden zijn en sindsdien bezitten we in ons land één krachtige, hechte organisatie.
Een overblijfsel van de laatste afscheiding is het feit, dat er nog altijd twee liefhebberijbladen zijn. We kunnen gelukkig zijn, dat pogingen worden ondernomen de beide bladen samen te smelten, waardoor de grote oplaag van één blad het abonnementsgeld aanmerkelijk kan drukken. Van beide zijden worden zeer serieuze pogingen ondernomen, die hopelijk tot resultaten zullen leiden.

De bekendheid en populariteit van ons mooie liefhebberijblad hebben we te danken aan een groot aantal trouwe medewerkers, van wie we er enkele uit het verleden willen noemen. We denken voor de hoenders en dwerghoenders terug aan mensen als Arnoldus Berghuis, Govert Muijs, Jan Mantel, Ter Kulve, Van Asperen, Vervenne, Nieboer en als meest vooraanstaande C. S. Th. van Gink.
In de duivensector hierinneren we ons namen als H. W. Logman, M. F. v. d. Vaart, A. C. M. Dolk, terwijl in de konijnen Van Piggelen, Van Olst, Schippers, Schaedtler en Kooistra namen zijn, waaraan menige oudere fokker en liefhebber met een zekere weemoed zal terugdenken. Zij waren het, die met hun ervaringen en relaties in staat waren met vaardige pen niet alleen zeer lezenswaardige, maar ook leerzame artikelen te brengen. Aan hun inspanningen is het mede te danken, dat het blad ,,Avicultura'' heden ten dage nog altijd een zeer goede naam in binnen- en buitenland heeft. Een tijdschrift kan alleen bestaan als het naast de abonnees een corps begaafde, journalistieke medewerkers op de been kan brengen en dit voordeel heeft ,,Avicultura'' altijd gehad en heeft het nog.

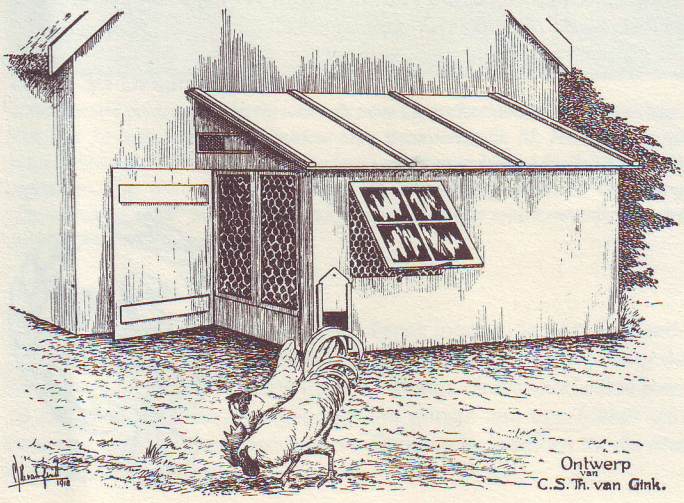

Als we terugkijken naar de eerste jaargangen van ons blad en we bezien dat de verschillende veranderingen en verbeteringen, welke uitgevers en redacties in het blad hebben aangebracht, dan kunnen we zien, dat er heel wat is verwezenlijkt in die eeuw. Uitvindingen van allerlei aard hebben een zodanige uitvoering, zowel typografisch als illustratief mogelijk gemaakt. Toen het eerste gele blaadje als bijlage van ,,Floralia'' verscheen vermoedde nog niemand deze technische ontwikkelingen, die in de jaren gevolgd zijn.
,,Avicultura'', Neerlands oudste tijdschrift op kleinveeteelt-gebied heeft, steunende op zijn 100-jarig werk een zo toonaangevende positie verworven, dat dit vleiend mag heten voor allen, die er hun medewerking aan verlenen.
,,Avicultura'' heeft steeds zijn kracht gezocht en gevonden in zijn medewerkers, die hun artikelen, op een enkele niet technische bijdrage na, durven te dekken met hun eigen naam. Aan hen dankt het blad grotendeels zijn toonaangevende positie.
Enorm is in de laatste eeuw de kleindierenliefhebberij en in het bijzonder de raspluimvee- en konijnenteelt vooruitgegaan, aan welke vooruitgang het blad veel heeft bijgedragen en zijn beste krachten heeft gewijd.

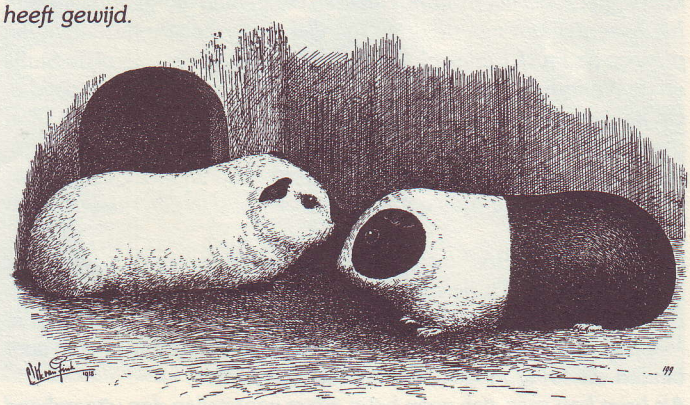

We weten, dat de nieuwe uitgever van ons blad het ernstige streven heeft om ook in de toekomst door middel van ,,Avicultura'' te blijven ijveren naar een zo krachtig mogelijke bevordering der kleindierenliefhebberij hier te lande, tot genoegen en welzijn van onze fokkers en liefhebbers.
We wensen ,,Avicultura'' dan ook verder succes toe en hopen op het beste voor de toekomst.

C. AALBERS

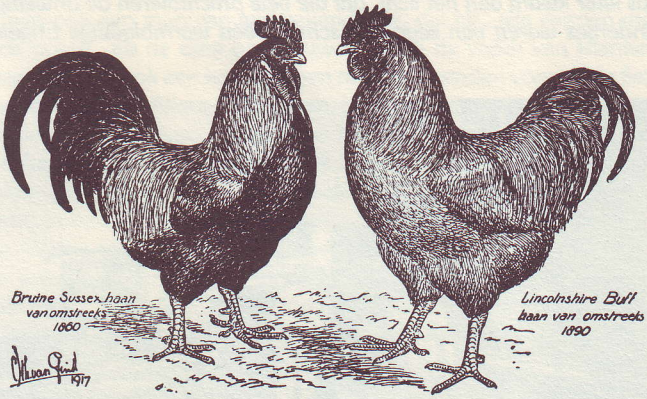

Hoofdredacteuren van ,,Avicultura''

1886-1891: A. G. G. Sutherland Rooyaards
1892-1921: J. H. Beekman Bzn
1921-1928: C. S. Th. van Gink
1928-1945: Mr. B. C. van Veen
1945-1947: Mr. H. Lantermans
1947-1962: D. J. Wiltink
1962 tot heden: J. C. Wijnroks